Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

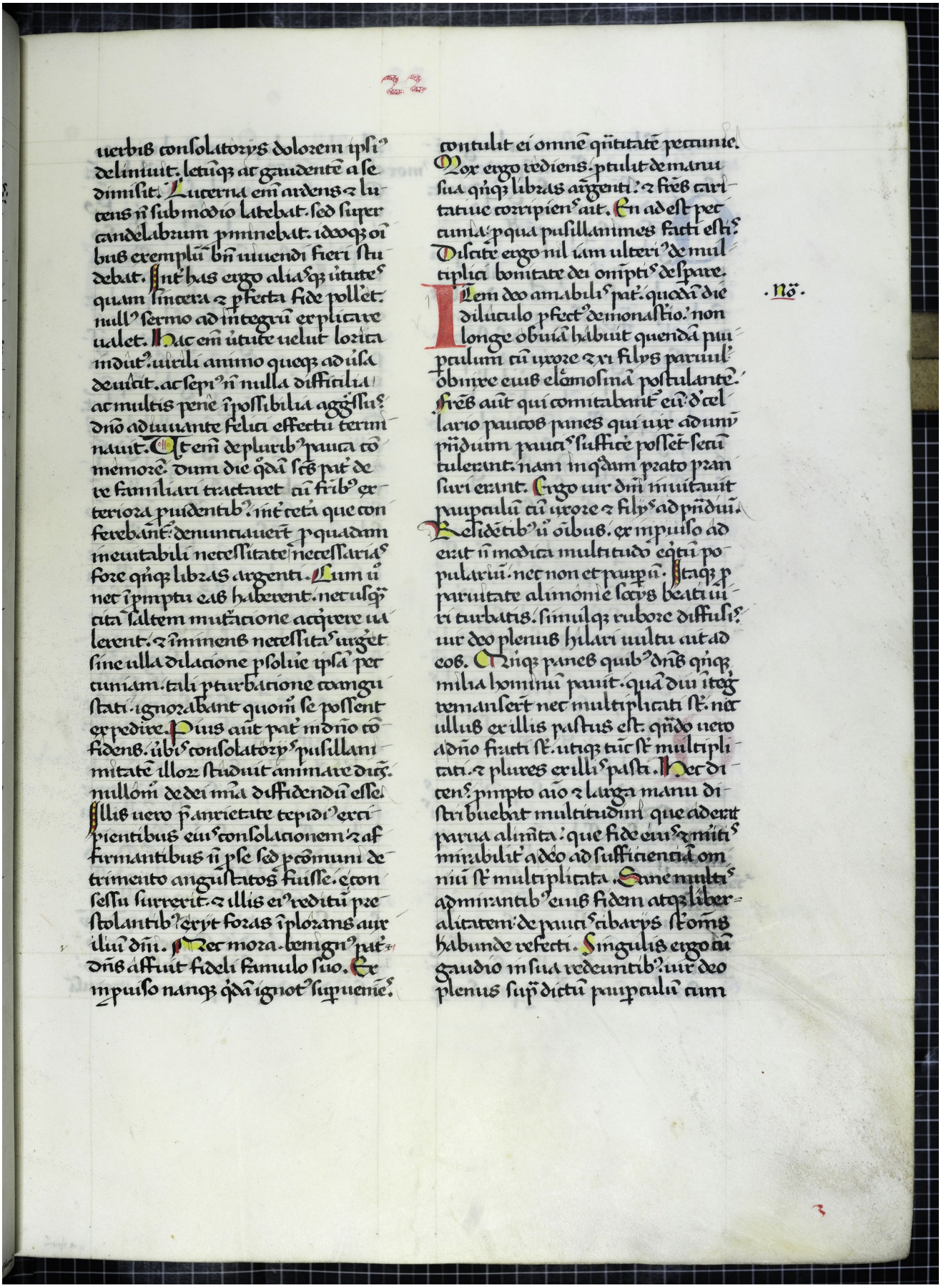

uerbis consolatoryis dolorem ipsi⁹
deliniuit. letuq3 ac gaudentē a se
dimisit. Lucerna em̄ ardens ⁊ lu-
cens n̄ sub modio latebat. sed super
candelabrum pminebat. ideoq3 oī-
bus exemplū bn̄ uiuendi fieri stu-
debat. Int̄ has ergo alias q3 ūtutes
quam sincera ⁊ pfecta fide pollet.
null⁹ sermo ad integrū explicare
ualet. Hac em̄ ūtute uelut lorica
indut⁹. uirili animo queq3 ad ūsa
deuicit. ac sepi⁹ n̄ nulla difficilia
ac multis pene īpossibilia aggressus
dn̄o adiuuante felici effectu termi-
nauit. Ut em̄ de pluribus pauca cō
memorē. dum die q̄dā scs pat̄ de
re familiari tractaret cū frib⁹ ex-
teriora pūidentib⁹. int̄ cetā que con-
ferebant. denunciauerūt p quadam
ineuitabili necessitate necessarias
fore q̄nq3 libras argenti. Cum ū
nec īpmptu eas haberent. nec usq̄
cita saltem mutacione acq̄rere ua-
lerent. ⁊ īminens necessitas urget
sine ulla dilacione psoluē ipsā pec-
cuniam. tali pturbacione coangu-
stati. ignorabant quom̄ se possent
expedire. Pius aūt pat̄ in dn̄o cō-
fidens. ūbis consolatoryis pusillani-
mitatē illoꝝ studuit animare dicēs.
nullom̄ de dei mīa diffidendū esse.
Illis uero p̄ anxietate tepidi⁹ exci-
pientibus eius consolacionem ⁊ af-
firmantibus n̄ p se sed p cōmuni de-
trimento angustatos fuisse. e con-
sessu surrexit. ⁊ illis ei⁹ reditū pre-
stolantib⁹ exyt foras īplorans aux-
iliū dn̄i. Nec mora. benign⁹ pat̄
dn̄s affuit fideli famulo suo. Ex
inpuiso nanq3 q̄dā ignot⁹ supueniēs.

contulit ei omnē q̄ntitatē pecunie.
Nox ergo rediens. ptulit de manu
sua q̄nq3 libras argenti. ⁊ frēs cari-
tatiue corripiens ait. En ad est pec-
cunia. p qua pusillanimes facti estis.
Discite ergo nil iam ulteri⁹ de mul-
tiplici bonitate dei omptis desperare.

Item deo amabilis pat̄. quodā die
diluculo pfect⁹ de monastio. non
longe obuiā habuit quendā pau-
perculum cū uxore ⁊ xi filys paruul⁹
obnixe eius elemosinā postulantē.
Frēs aūt qui comitabant eū d̄ cel-
lario paucos panes qui uix ad uni⁹
pn̄dium paucis sufficē posset secū
tulerant. nam in q̄dam prato pran-
suri erant. Ergo uir dn̄i inuitauit
pauperculū cū uxore ⁊ filys ad pn̄diū.
Residētib⁹ ū oībus. ex inpuiso ad-
erat n̄ modica multitudo eq̄tū po-
pularium. nec non et pauperū. Itaq3 p
paruitate alimonie socys beati ui-
ri turbatis. simulq3 rubore diffusis.
uir deo plenus hilari uultu ait ad
eos. Q̄nq3 panes quib⁹ dn̄s q̄nq3
milia hominū pauit. quā diu integ-
re manserūt nec multiplicati sūt. nec
ullus ex illis pastus est. q̄ndo uero
a dn̄o fracti sūt. utiq3 tūc sūt multipli-
cati. ⁊ plures ex illis pasti. Hec di-
cens. pmpto aīo ⁊ larga manu di-
stribuebat multitudini que aderat
parua alimēta. que fide eius ⁊ mīti⁹
mirabilit̄ a deo ad sufficienciā om-
niū sūt multiplicata. Sane multis
admirantib⁹ eius fidem atq3 liber-
alitatem de paucis cibarys sūt omēs
habunde refecti. Singulis ergo cū
gaudio in sua redeuntib⁹. uir deo
plenus sup̄ dictū pauperculū cum